

שבת פרשת צו-הגדול

כניסת שבת 18:23 | צאת החג: 19:32

יד' ניסן תשפ"א 27 במרץ 2021

גיליון 1965 (פ"א / 27)

תפילות בבית הכנסת | הגבאים

בשבת ובחג התפילות בבית הכנסת מתנהלות ע"פ תו ירוק. בתוך המבנה התפילה מותרת לבעלי תעודת התחסנות או תעודת החלמה בלבד.

מי שאינם מחוסנים ומי שמעדיף להיות בחוץ מוזמנים להצטרף לתפילות מרחבת בית הכנסת. החזן ובעל הקורא עומדים ע"י דלת החירום כדי לאפשר לכולם לשמוע ולהשתתף.

בימות החול בית הכנסת פועל ע"פ מגבלות ההתקהלות של עד 20 איש בתוך המבנה (מחוסנים וגם אלה שלא), ויש אפשרות להצטרף מבחוץ כמו בשבת. אנו ממשיכים להקפיד על עטיית מסכות (אף ופה) ושמירת מרחק.

בריאות איתנה וחג פסח כשר ושמח!

לו"ז פסח תשפ"א

יום ו'

שחרית 6:00, 8:00

סוף זמן שריפת חמץ 11:38

החבית לשריפת חמץ תהיה בחניית בית הכנסת משעה 9:00 עד 11:00 (בכפוף למזג האוויר).

ליל שבת:

מנחה וקבלת שבת 18:45

שבת:

שחרית 7:00

סוף זמן אכילת חמץ 10:37

סוף זמן ביעור חמץ 11:38

מנחה 13:15

מנחה ליד בית רוף 13:15

הכנות לחג לא לפני 19:12

ערבית 19:32

חג:

שחרית 8:30

תפילת טל

שיעור של הרב בני אחרי התפילה "כנגד ארבעה בנינים"

מנחה 18:00

מנחה ליד בית רוף 13:15

חונה"מ:

שחרית 6:00, 7:30

מנחה-הלכות-ערבית 18:40

קהילת מעלה גלבוע

משתתפת בצערו

של יהודה לוי

ומשפחתו

עם פטירת אמו-

סוליקה לוי ז"ל

שלא תדעו עוד צער

קורונה – נכון לכתובת שורות אלו אין במעלה גלבעה חולים מאומתים או מבודדים. לשמחתנו זו תמונה המשקפת גם את המצב ברוב חלקי הארץ. צוות חירום קורונה נגש וגיבש המלצות למדיניות מניעה לתקופה הקרובה. מיד לאחר החג תדון הנהלת קהילה בהמלצות.

בית לחיים – במוצאי שבת קיימנו אסיפה ולאחריה אושרה בהצבעה בקלפי ההצעה להקים בית לחיים במעלה גלבעה עם עמותת קמה. בהצבעה השתתפו 223 שהם 76% מתוך 294 בעל זכות הצבעה. בעד ההצבעה הצביעו 202 שהם 90.6% מהמצביעים. זו ללא ספק אחת ההחלטות המרגשות והחשובות שהתקבלו במעלה גלבעה. תודה בשם כולנו לצוות המוביל בראשות גלית כרם וכרמית דגן. הצוות ימשיך בהתקדמות וכמובטח נעדכן בשלבים השונים בהמשך.

גינון – הנהלת קהילה החליטה להתקשר עם חברת כלים שלובים לביצוע עבודות הגינון השוטפות. החברה תיכנס לעבודה במהלך חודש מאי. כחלק מכניסת החברה לעבודה נשלב גם איסוף גזם פרטי מנקודות איסוף קבועות אחת לשבועיים. אנחנו משוכנעים שההתקשרות עם כלים שלובים תביא לשיפור משמעותי בנראות במעלה גלבעה.

חג שמח

יריב

אפיית מצות וזיכרון למורדי שטיין | צדוק ונעמי ליפשיץ

חזרתי לפני שעה קלה מחוויית אפיית המצות בחדר האוכל, מסורת של עשרות שנים בקבוץ. השנה הפעילות הברוכה הזו מבשרת חזרה לשגרה, והלב מתמלא תודה. אשתקד, בצל הקורונה, עמד התנור בשימונו, כשנשארנו מכוונסים ומבודדים, וברוך שגאלנו הקב"ה והסיר מעלינו (לפחות חלקית) את הנגע הזה.

אלא שהשנה, תנור חדש קיבל את פנינו- תנור שאמנם היה מוכן לשליחותו החשובה בשנת תש"פ, אך נאלץ להמתין למצותינו שנה שלמה. הוא נתנם על ידי ליני שטיין לזכרו של אישה מורדי ז"ל, שבשבוע הבא, בראשון של חול המועד פסח, ימלאו 5 שנים לפטירתו.

העלאת זכרו של מורדי בצמוד לחגי ישראל ובמיוחד לפסח הולמת מאוד את דמותו המיוחדת, כמי שעסק רבות בחקר ובהוראת מורשת החגים- הן במכון "שיטים" שבעברו נקרא "ארכיון החגים", הן במסגרות חינוכיות רבות אחרות, וכמובן גם כאן במעלה גלבע. מורדי, שהיה איש תורה ועבודה אמיתי, חי ולימד את מורשת ישראל מתוך הזדהות מלאה עם ההיבטים החקלאיים והסוציאליים של התורה, עם קשר עמוק למפעל הציוני ולנס שיבת ציון- נס הכולל את כל מרכיביו של העם, חילונים כדתיים.

מורדי זכור גם כאחד מבעלי התפילה האהובים, כבעל קורא ודרשן מופלא, וכמעורב בכל מאודו בחיי הקהילה. בהקשר של החג המתקרב, היה זה מורדי שדאג כל שנה לביעור החמץ בחצר המשק, בערב החג. כשכולם עסוקים ומתרוצצים בבוקרו של י"ד ניסן, ראינו אותו עומד ליד החבית שהוצבה ברחבת בית הכנסת, מחויך כדרכו, אפוף בעננת עשן מיתמר.

בסדרים שערך בביתו בלטה היכולת המיוחדת שלו לחבר את כל הנוכחים לחוויית גאולת העם בצורה מקורית, מסקרנת ומעוררת מחשבה. מבט של משובה בעיני התכלת שלו, נהנה מכל רגע של צלילה לנבכי עברנו, הוא היה מודל בעינינו לאמרה: "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים".

מאז לכתו, כל ליל סדר שאנו חוגגים נקשר בגעגוע לחבר היקר שהיה לנו.

למי שהכירוהו וגם לאלו שלא זכו, מצורף קישור לשיעור קצר של מורדי שמתחבר ישירות לזכר יציאת מצרים.

https://youtu.be/YZfbD3v_oio (אפשר להקיש ביוטיוב מורדי שטיין)

תודה לך ליני על התנור החדש – כמה טוב לזכור את מורדי דרך מצוות אפיית המצות.

יהי זכרו ברוך.

פסח גלבוע | אורי לדל

אפיית המצות בכיכובו של קובי שחם ונתן קופלס, הגעלת הכלים בידי רב בני הולצמן ושריפת החמץ בפח ליד החנייה (עד לאחרונה באחריותו של מורדי שטיין ז"ל) הן מבצעים עתיקי יומין לקראת חג האביב, חג הפסח, במעלה גלבוע. המבצעים האלו השתרו עוד מימי הקיבוץ הצעיר. הכנות אחרות, לעומתן, הלכו בדרך פרורי הלחם ברוחות הגלבוע שלפני החג - ואינם.

הכנות לפסח באקונומיה.

(אקונומיה = בשפה הקיבוצית, "האקונומיה" היא שם כולל לכל מערך האוכל של החברים בקיבוץ, כלומר, חדר האוכל, המטבח, ומחסן המזון – שנקרא גם הוא "האקונומיה". משרדו של האקונום – הלא הוא האחראי על כל המערך – נקרא גם הוא "האקונומיה". המטבח וחדר האוכל עבדו כל ימי השנה חוץ מיום כיפור... כזכור, כל החברים אכלו את שלוש הארוחות שלהם בחדר האוכל, כל ימי השבוע, כולל שבת, כולל חגים. משפחה שרצתה לאכול בבית משכה את האוכל המבושל מהמטבח. כי הרי בדירות החברים של אז – בקושי היה מקום במטבחון להכין עוגה ביתית...)

כשבועיים לפני החג האקונום חילק דפים בתאי הדואר – טופס למילוי בקשות לליל הסדר. אתם נוסעים לחג? מגיעים אליכם אורחים? כמה תהיו בליל הסדר?

כמה קערות להכין לכם? מה אתם מעדיפים ל"כרפס" – סלרי או תפוחי אדמה? איזה מרור בא לכם – חסה או חרין? כמה בקבוקי יין תרצו? או אולי מיץ ענבים? (יין יבש? תצטרכו לקנות לבד.) בקבוקי מיץ תפוזים או אשכוליות? מצה שמורה לכל החג או רק לליל הסדר?

החברים מלאו והחזירו את הטפסים ואז התחילו ההכנות.

במטבח עובדות המטבח קרצפו וניקו והכשירו. (וכל שנה, לפחות פעם אחת בשבוע לפני פסח, קראו לקובי לתקן את החשמל כשקפץ פקק מכל המים מהנקיונות...)

אבל הקסם האמיתי היה בקומה למטה...

נעמי דהן פתחה את ממלכתה במרתף האקונומיה והכינה לכל משפחה ומשפחה בדיוק את מה שביקשו בטופס. צלחות לפי מספר הסועדים. סכו"ם לפי מספר הסועדים. קערות לפי מספר עורכי הסדר. מגשים למצות. כוסות ליין וכוסות לשתייה. חסה, חרין, תפוח אדמה מבושל, סלרי (ופטרוזיליה למי שביקש במיוחד), ביצים קשות, בקבוקי מיץ, חרוסת... ושקית אשפה לסיום. לכל משפחה המצרכים שלה בארגז חלב או שניים. ("ארגז חלב" = החלב – שסופק על ידי האקונומיה לכל משפחה במשך כל השנה – הגיע בשקיות של ליטר. השקיות היו מגיעות מתנובה ב"ארגז חלב" ירוקים. 15 שקיות חלב לארגז. ארגזים אלו היו ברכוש תנובה ושילמנו עליהם פיקדון לא קטן בכל פעם שהביאו חלב לאקונומיה. לקראת פסח האקונום היה אוגר את הארגזים לקראת מבצע הסדר והיה צריך להבטיח לנהג מתנובה שאכן יוחזרו אליו בעוד כשבוע... תהליך דומה היה קורה עם ארגזי הלחם הירוקים שמלאנו בהם את כלי החמץ לשבוע וחצי. האקונום היה אוגר ארגזים ומסביר לנהג שהוא מבטיח להחזיר אותם בעוד כשבועיים..)

ערב פסח.

בבוקר לקחו המשפחות את ארגזי החלב הביתה. האוכל המבושל חולק בהמשך היום. "חלוקת האוכל בערב חג בשעה...". פורסמה כבר בדרך מידע. (לא היה גוגל-גרופ, וואטסאפ או מקומי...) החברים הגיעו עם "סיר המעלות" ולקחו עמם הביתה מרק עם קניידלך, עוף, תפוחי אדמה. שקט ירד על המטבח וחדר האוכל.

אחרי חצות, בסיום הסדרים, החזירה כל משפחה בזמנה את הכלים והשאירות למטבח. שם מצאו אמבטיות מוכנות עם שילוט - "סכו"ם", "כוסות", "צלחות", "מגשי מצות", "קערות סדר" - ושולחן להחזיר שאריות מזון, בקבוקי יין ומיץ. לפני התפילה בחג בבוקר, תורני השטיפה היו מגיעים וממהרים לסיים את שטיפת הכלים... כדי שתורני חדר האוכל של ארוחת צהריים יספיקו לערוך את השולחנות בחדר האוכל לסעודת חג...

בישול קניידלך על ידי ילדי הגנים.

מסורת היא בידינו שילדי הגנים, עם חנה לכר ע"ה ומאירה קצב ע"ה, היו מכינים את קניידלך בגנים ומביאים אותם לבישול במטבח המרכז. (יש חברים שלא היו נוגעים בהם מטעמים שלא אפרט כאן...)

ארוחות בערב פסח.

חדר האוכל כבר מוכן לחג. המטבח כבר מזמן כשר לפסח ומסיימים את בישולי החג. איך דואגים לארוחת בוקר לכל הציבור? ארוחת בוקר בערב פסח היתה פיקניק ענקי ברחבת חדר האוכל. פלטות עץ על רגלי ברזל הועמדו ועליהם כל שאריות החמץ שנמצא. ככרות לחם האחרונים. "תירפזים" ו"שלווה". חלב בכד. מיחם מים לקפה. ונוסף על אלו כל אחד היה מביא מהבית את השאריות חמץ שלו. וכך היה אפשר למצוא גם בקבוק בירה פה ושם...

להגיש ארוחת הצהריים בחדר האוכל כבר אפשרי. התפריט קבוע: נקניקיות וציפס, בכלים של פסח.

ובסיום הארוחה – ממשיכים לעבוד, כמובן...

היו זמנים...

